



OCMW-RAAD

**Tom Bevers (Essen) en
Zeger Collier (Oostkamp)**

WAARMEE IS EEN OCMW-RAADSLID ZOAL BEZIG?

TOM BEVERS: Een ocmw-raadslid heeft twee verschillende opdrachten: aan de ene kant ben je mede-beheerder van het ocmw als instelling en bepaal je mee het sociale beleid dat wordt gevoerd. Aan de andere kant beslis je ook mee over alle individuele steunaanvragen: het toekennen van het leefloon, van een huurtoelage, een sociale tewerkstelling,... Dat maakt dat je telkens opnieuw wordt geconfronteerd met de grote politieke vraagstukken: werkloosheid, armoede, integratie van allochtonen, asielzoekers, vergrijzing... Maar dan op een heel concreet niveau: de beslissingen die je als politicus neemt raken de burger rechtstreeks en onmiddellijk. Wie zijn of haar leefloon geschorst ziet, zit de volgende maand zonder inkomen...

ZEGER COLLIER: Vooreerst is er natuurlijk de gewone maandelijkse bijeenkomst van de ocmw-raad. Zelf bereid ik die vergaderingen altijd zeer minutieus voor, door enkele dagen op voorhand de dossiers te gaan inkijken op de ocmw-zetel in Oostkamp. Voor de dossiers van de openbare zitting rijzen bij inkijk van de stukken dikwijls al enkele vragen op.

Die noteer ik dan voor de zitting. Maar ook voor de geheime zitting geldt dit (concrete aanvragen of wijzigingen voor leefloners, dossiers budgetbegeleiding...). Op de zitting zelf dan stel ik vragen over de dossiers op de agenda. Het valt op dat slechts enkele collega's zich deze moeite getroosten...

WAT HEB JE AL KUNNEN REALISEREN ALS OCMW-RAADSLID?

TOM BEVERS: Als je in de oppositie zit, zijn je mogelijkheden natuurlijk niet onbeperkt. Maar door lang genoeg op dezelfde nagel te kloppen kan je wel iets veranderen. Ik denk dat ik vooral heb bijgedragen tot de bewustwording dat een arme gemeente met hoge vastgoedprijzen (omwille van de druk vanuit Nederland) het ocmw een actief woonbeleid moet voeren. Daarnaast heb ik een voorstel rond participatiecheques voor de deelname aan sociaal-culturele activiteiten door de Raad gekregen, zelfs voordat de federale regering besloot de kosten daarvoor terug te betalen. Ik heb verder een trekkersrol gespeeld bij de overdracht van de Essense Polikliniek naar het ocmw en bij het opstellen van een personeelsbehoefteplan. Tenslotte heb ik ervoor gezorgd dat het ocmw asielzoekers die (tegen onze zin) naar een andere gemeente trekken niet loslaat en telkens huisbezoeken laat uitvoeren, om zo de huisjesmelkers tegen te gaan.

ZEGER COLLIER: Ook in heel concrete dos-

siers kan je natuurlijk heel concreet iets realiseren voor mensen, uiteraard binnen de grenzen van het toelaatbare. Veel problemen zijn immers gebaseerd op administratieve rompslomp of op misverstanden. Zo had ik onlangs nog iemand wiens leefloon nooit tijdig werd gestort, met alle gevolgen van dien. Dat heb ik dan in orde gekregen, mits enkele telefoontjes. Als ocmw-raadslid heb je de mogelijkheid om zo'n zaken snel recht te trekken. Hiervoor moet je natuurlijk wel goed staan bij de ambtenaren van het ocmw.

Ik heb wel gemerkt dat ik, na de splitsing van de VU, plots meer heb kunnen realiseren dan voorheen. Dit omdat ik met *spirit* direct aansluiting heb gezocht met de sp.a-fractie in de ocmw-raad, die deel uitmaakt van de lokale meerderheid. Met de VU daarentegen zaten we in de oppositie, hetgeen bemerkerend werkte.

WAAROM IS HET BELANGRIJK DAT ER OOK *spirit*ERS IN DE OCMW-RAAD ZITTEN?

TOM BEVERS: Links-liberalen kunnen een verschil maken in een ocmw-raad door oog te hebben voor het belang van vrijheid en het belang van de maatschappelijke participatie van de ocmw-cliënten. Onlangs nog wilde de meerderheid bij ons een ocmw-huurder dwingen om een politieke affiche weg te halen: dan is het wel zinvol dat iemand

zich de vrijheid van meningsuiting herinnert. En vorming en opleiding –zelfs lessen Nederlands voor asielzoekers– kunnen snel onder druk komen staan omdat ze niet altijd goedkoop zijn. Ook dan is het goed dat er tegengas wordt gegeven, want het gaat natuurlijk om een investering in de toekomst van die mensen. Het belang van tewerkstelling kan natuurlijk ook niet onderschat worden, maar vaak is het zogenaamde "artikel 60", dat toelaat om mensen goedkoop in dienst te nemen, vooral een opstapje naar de werkloosheid en niet naar de arbeidsmarkt – al moet het ocmw dan wel een leefloon minder betalen. Ook daar kijk ik als *spirit*'er toch anders tegenaan en probeer ik in de eerste plaats te streven naar een duurzame baan.

ZEGER COLLIER: Je merkt toch een verschil in vooruitdenken tussen de progressieven en de anderen. Wij zijn als progressieven veel meer de stuwende krachten van veranderingen, hoe klein ook. Conservatieve krachten laten die veranderingen dikwijls al te lang aanslepen.

3

